

ความสำเร็จของปีหน้า

การขันส่งบนทางหลวงเป็นตั้งจั่วเป็นศอกการเดิน และความกาวหน้าทางเศรษฐกิจ
ของประเทศไทย นักเดินทางจากเมืองหลวงยังอ่อนวยประโยชน์ทั่วการรักษาความมั่นคงของชาติ
ความเจริญของห้องน้ำชนบท และยังก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์รวมทั้งเพิ่มน้ำที่ดินใน
บริเวณที่มีทางหลวงผ่านเนื่องจากการที่บริการน้ำประปาเพื่อน ฯ สามารถเข้าถึงได้ สำหรับการ
ผลิตคานการเกษตร และอุตสาหกรรม ทางหลวงที่จะช่วยลดภาระในค่านการขนส่งลง
ระหว่างลักษณะทาง ฯ เช่นเดียวกันและจากสถานที่น้ำที่ตั้งอยู่บริเวณ ทางหลวงที่ทันสมัยและมี
สภาพดีจะช่วยบรรเทาความต้องการในการขนส่ง ลดความเสี่ยงของสินค้า ตลอดจนทำให้
ผู้มาเดินทางไปยังภาคใต้โดยทางหลวงได้

ในช่วงระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา (เริ่มแผนแม่บทเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 1) โครงการขยายการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานอย่างรวดเร็ว จากการขยาย
ของทางหลวงที่มีอยู่เดิม 8,500 กิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2504 มาเป็น 104,000
กิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2524 แยกออกได้เป็นทางหลวงแผ่นดิน 14,000 กิโลเมตร
ทางหลวงจังหวัด 30,000 กิโลเมตร ทางหลวงท่องเที่ยวและทางหลวงชนบท 60,000
กิโลเมตร (1 : 68) ในขณะที่รัฐบาลได้ก่อสร้างและปรับปรุงทางหลวงเป็นจำนวนมาก
ทั้งกลาง ยานพาหนะและประเภททาง ฯ ที่สำคัญที่เปลี่ยนความก้าวหน้ายกได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่าง
รวดเร็วเช่นกัน จำนวนรถยกน้ำใจเพิ่มขึ้นจาก 165,843 คันในปี 2514 เป็น
362,197 คันในปี 2523 รถยนต์โดยสารจาก 46,021 คันเป็น 121,399 คัน
รถยนต์บรรทุกจาก 132,074 คันเป็น 385,524 คัน และรถจักรยานยนต์จาก
356,834 คันเป็น 816,686 คัน ในช่วงเวลาเดียวกัน

บานพาณะประเกทตาง ๆ เหล่านี้ได้รับบริการของทางหลวงในการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าค้าง ๆ เป็นจำนวนรวมกันถึง 17,557.6 ล้านคนกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2521 (2 : 5.50-5.53) และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในอัตรา 8.2% ก่อไป ในช่วงปี พ.ศ. 2521-2529 (2 : 5.25) การทบทวนพาณะประเกทตาง ๆ เหล่านี้ได้ใช้บริการของทางหลวงในการเดินทางขนส่งผู้โดยสารและสินค้า เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ยานพาณะเหล่านี้ส่วนใหญ่จะมีจำนวนรถติดต่อในถนนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับทางหลวง แม้กระทั่งสิ่งที่อยู่บนถนนแต่ละประเภทสมควรจะรับผิดชอบในตนทุนของทางหลวงเป็นจำนวนเท่าๆ กัน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาดูแล้ววิธีการจัดการทางหลวงและจัดสรรงบประมาณ คิงคาวไปยังผู้ใช้ยานพาณะประเกทตาง ๆ บนทางหลวง เพื่อให้ทราบว่าการระรับผิดชอบด้านตนทุนทางหลวงของผู้ใช้ยานพาณะประเกทตาง ๆ ควร เมื่อย่างไร โดยจะได้แบ่งการพิจารณาออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1. ศึกษาถึงลักษณะและมีระเกทตันทุนของทางหลวง
2. จัดสรรงบประมาณทางหลวงไปยังผู้ใช้ยานพาณะประเกทตาง ๆ อย่างเหมาะสมตามตนทุนหักออก (Based on Cost Causation)
3. เสนอแนะทางเลือก (Alternative) ในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณทางหลวง ตามหลักการวิเคราะห์ตนทุนนวยสุคทรัพย์ (Marginal Cost Analysis)
4. เสนอแนะแนวทางในการใช้ประโยชน์จากตนทุนนวยสุคทรัพย์ที่มีระเบ็นได้ของทางหลวงที่ญี่ปุ่นใช้ยานพาณะประเกทตาง ๆ ตามควรรับผิดชอบ

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาในบทที่ 2 จะกล่าวถึงงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง กรอบความคิดในการวิเคราะห์วิธีการวิเคราะห์ ลักษณะและแห่งที่มาของข้อมูล ตลอดจนข้อจำกัดของการศึกษา ในบทที่ 3 จะกล่าวถึงทางหลวง งบประมาณของทางหลวง และผู้ใช้ทางหลวง ในบทที่ 4 จะกล่าวถึงคุณภาพของทางหลวงและปริมาณการใช้ทางหลวง ในบทที่ 5 จะกล่าวถึงคุณภาพนวยสุคทายของทางหลวง และบทที่ 6 ซึ่งเป็นบทสุดท้ายจะเป็นการสรุปผลการศึกษาและขอเสนอแนะในการใช้ประโยชน์จากคุณภาพนวยสุคทายของทางหลวง

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย